№ 92 poz. 851) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że

1) wywożącym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzeczce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 18.000 marek polskich.
2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 3.600 marek polskich.

§ 8. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austrjackiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 611) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austrjackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzeczki zarodowej po 3.750 marek polskich".

§ 9. Postanowienia § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austrjackiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 611) mają analogiczne zastosowanie przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Ustanowiony w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 851), względnie w art. 3 ustawy śląskiej z dnia 23 listopada 1922 r. (Dz. Ust. Śląskich № 37 poz. 136) podatek od piwa ustala zię w następujący sposób:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego, sporządzonego z brzeczki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu wynosi przy produkcji rocznej

od pierwotnej	10.000	hektolitrów po	27.000 mkp.
za dalsze . .	20.000	„ „	28.500 „
powyżej . . .	30.000	„ „	30.000 „

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 — 13% ekstraktu brzeczki podstawowej o 62,5% wyżej czyli przy produkcji:

1) do . . .	10.000	hl. piwa po	43.875 mkp.
2) za dalsze.	20.000	„ „ „	46.350 „
3) powyżej .	30.000	„ „ „	48.750 „

za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzeczki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4% ekstraktu brzeczki podstawowej połowę stopy ustanowionej dla piwa słabego.

§ 11. Ustanowiony w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 851) względnie w art. 3 ustawy śląskiej z dnia 23 listopada 1922 r. (Dz. Ust. śląskich № 37, poz. 136) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 9.000 mk. od hektolitra.

§ 12. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 13.000 marek od hektolitra.

§ 13. Osoby, winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przepisanego §§ 2, 6 i 12 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej, niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudacje podatkowe stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

211.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i art. 1 oraz 3 ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 584) i z dnia 21 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 952) względnie w rozporządzeniu śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 20 lutego 1922 r. (Dz. U. śląskich № 10, poz. 70) podatek spożywczy od cukru podwyższa się z dotychczasowej kwoty 60.000 mk. na 150.000 mk. od 100 kg. cukru wagi netto.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest zwolnić w całości lub w części od podatku przewidzianego w § 1 rozporządzenia cukier wywożony za granice Rzeczypospolitej w stanie naturalnym lub w przetworach cukrowych.

§ 3. Wszelkie zapasy cukru znajdujące się poza magazynami z nieopodatkowanym cukrem w cukrowniach w ilości 100 kg. i wyżej podlegają zgłoszeniu celem dodatkowego opodatkowania w cią-

gu 5-ciu dni wedle stanu w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Niezgłoszenie posiadanego zapasu cukru w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 3 celem dodatkowego opodatkowania podpada ukaraniu wedle przepisów obowiązujących w poszczególnych dzielnicach o wywozie cukru z magazynów cukrowni bez dopełnienia przepisanych formalności i opłacenia przypadającego podatku spożywczego.

§ 5. Wszelkie grzywny przewidziane w austrjackiej ustawie z dnia 20 czerwca 1888 r. (austr. Dz. P. P. № 97) w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 17 lipca 1899 r. (austr. Dz. P. P. № 120 część IV), tudzież kary przewidziane za wykroczenia przeciwko przepisom o akcyzie od cukru zawarte w części V i VI tom V zbioru praw rosyjskich (zbioru ustaw o akcyzach), jakoteż w niemieckiej ustawie z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. U. Rzeszy str. 117) zmienionej ustawą z dnia 6 stycznia 1903 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 1) w stałych kwotach podwyższa się 5.000-krotnie.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

212.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32 poz. 209) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek, obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim równorzędnym urzędom skarbowym—cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równem brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flaszce z wyrobami wódczanemi drugą opaskę (banderolę), owijając szyjkę spiralnie. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z d. 26 marca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (likiernie i rozlewnie) nakładać na flaszki z wyrobami wódczanemi zamiast jednej — po dwie opaski (banderole).

Po wyczerpaniu dotychczasowego zapasu starych opasek wyda się nowy nakład banderoli, różniących się od dotychczasowych inną barwą.

Po wprowadzeniu tych nowych opasek nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanemi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty w trzech równych ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*